

Radosna

MISIJSKI LIST

vijest

Zahvalno sjećanje na prošlost i
pogled nade u budućnost

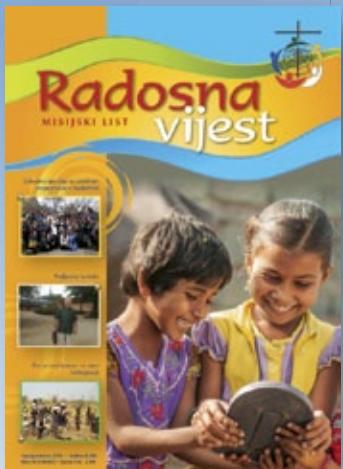

Najljepša košulja

Što je veći izazov, to smo
tvrdoglaviji

Apostolat molitve

Da obitelji, po životu u molitvi i ljubavi,
postaju sve više „škole istinskoga ljudskog
rasta“.

Sadržaj

Uvodnik	Ljeto pomaže gledati očima evangelizacije	3
U središtu	Misijsko poslanje prezbitera i redovnika	4
Iz života naših misionara	Zahvalno sjećanje na prošlost i pogled nade u budućnost	6
	Najljepša košulja.....	8
	Što je veći izazov, to smo tvrdoglaviji.....	10
Intervju	Naša je domovina cijeli svijet.....	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za srpanj/kolovoz	14
Vijesti iz Crkve u svijetu	Održana opća skupština Papinskih misijskih djela.....	15
Vijesti iz Crkve u Hrvata	„Moj dar slavi Boga za sve sretno prijedene kilometre“	15
	Četvrti susret svećenika BiH u duhu misija	16
Život jednog misionara	Susret dječjih zborova za izbor misijske pjesme u Sjemeništu	17
Misijski velikani	„Petar Barbarić“ u Travniku	17
	Održan 31. godišnji susret misionara Crkve u Hrvata.....	18
	Nadomak sunderbanskih džungla	19
	Blaženi fra Gabriele Maria Allegra	21

Impressum

Izdavač: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavni urednik: v.l. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisk: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 1000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski ţiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABAHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 0387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.misijo.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Ljeto pomaže gledati očima evangelizacije

U posljednjih sedam godina papa Benedikt XVI. i papa Franjo stavili su na razmišljanje tri važne teme vjernicima cijelog svijeta. Apostolskim pismom u obliku motuproprija Vrata vjere papa Benedikt XVI. proglašio je Godinu vjere (11. 10. 2012. – 24. 11. 2013.), s ciljem „ponovnog otkrivanja hoda vjere“.

Piše mons. Luka Tunjić

Tri godine nakon toga apostolskim pismom *Lice milosrđa* papa Franjo proglašio je Izvanrednu jubilarnu godinu milosrđa (8. 12. 2015. – 20. 11. 2016.), s posebnim naglaskom na Božju milost i oprost. U listopadu 2017. godine papa Franjo proglašio je također Izvanredni misijski mjesec listopad 2019., u kojem će se obilježiti sto godina od važna misijskog pisma pape Benedikta XV. *Maximum Illud*. Geslo priprave za taj važni misijski mjesec glasi: „Kršteni i poslani – Crkva Kristova u misiji svijeta“. U samom geslu možemo prepoznati želju pape Franje. Ona zapravo proizlazi iz crkvenih dokumenata koji kažu da je u naravi same Crkve da je misijska, što, uz crkvene dokumente, posebno ističe i četvrti papinsko djelo – Misijska zajednica. Prva je zadaća Crkve evangelizacija – življenje i širenje vjere, a za to su odgovorni svi njezini članovi, svi koji su kršteni u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.

Današnji čovjek zatrpan je s mnogo informacija i isto toliko vrijednosti. Upravo zbog opterećenosti informacijama, koje se svakodnevno samo uvećavaju, u opasnosti smo ovim važnim godinama i obljetnicama, koje su papa Benedikt XVI. i papa Franjo proglašili, ne dati potrebnu važnost. Jesmo li u Godini vjere prošli kroz „vrata vjere“ i otkrili bogatstvo koje čovjeku može dati samo vjera? Jesmo li postali svjesni da s vjerom dobivamo sve, a da bez vjere to sve nema nikakva vjerničkog značenja? Izvanredni jubilej Božjeg milosrđa trebao nam je usvijestiti veličinu Božjeg milosrđa te ljudskog kajanja i oprosta. Cilj je bio stvaranje svijesti da Božje milosrđe i iskreno kajanje jačaju našu vjeru, iz koje se rađa misijska svijest odgovornosti za sve članove Crkve, a posebno za one u misijskim zemljama.

Pred nama je ljetni odmor za učenike i studente te vrijeme godišnjih odmora. Svatko najbolje znade koliko se za ljeto priprema i čemu tijekom ljeta daje prednost. Slušajući medijske statistike i ponude, očekuje se još veći broj gostiju i porast turističke sezone u svakom pogledu. Promatraljući dosadašnju praksu, to zapravo znači uprijeti sve sile u što veću materijalnu dobit. Računajući, s druge strane, s našim

mentalitetom, da nas ljeto amnestira od vjerničkih obvezza i svega duhovnoga, možemo zaključiti da Papin vapaj o odgovornosti svih krštenika za evangelizaciju neće naići na naša otvorena srca, jer su već ispunjena i zauzeta „ljetom“. Hoćemo li uistinu zatisnuti uši, oglušiti se na sve poticaje i na kraju klonula duha pjevući: „Krivo je more...“? A upravo je ljetno vrijeme izuzetna prigoda da se divimo Božjoj ljepoti, koja se osjeti na svakom koraku, i da mu zahvalimo za sve blagodati koje nam je, bez obveze i interesa, darovao. Divljenje i zahvala trebali bi uroditи osjećajem da nismo sami na ovom svijetu, da trebamo biti solidarni i da Božja ljubav ne poznaje privilegirane. Dapače, oni koji su u bilo čemu privilegirani, još više su odgovorni za one kojima je upravo ta privilegiranost uskraćena. Ljetno vrijeme posebno nas poziva da Boga uzmemos za prijatelja na svim našim društvenim mrežama, jer, ako gledamo očima srca i duha, sve upućuje na njega i priповijeda o njegovoj bezgraničnoj ljubavi.

Izvanredni nam je misijski mjesec listopad pred vratima, za svega tri mjeseca. Preostalo ljetno vrijeme samo je most do još veće misijske svijesti, na koju nas poziva papa Franjo. Od čega će biti sagraden taj most, koliko će biti čvrst i otporan te koliko će biti duboka naša misijska svijest zavisiti od prioriteta s kojima smo ušli u ljeto i kojima ćemo dati važnost tijekom ovoga blagoslovljenog vremena. Ljeto jest vrijeme toliko potrebita odmora duha i tijela, ali i vrijeme nalaženja odgovora na sve životne izazove. Ti su odgovori u nama, u našoj blizini, u bližnjima, oni su svugdje oko nas ako gledamo očima kojima smo progledali na krštenju. Ljeto je vrijeme skidanja mrene koja nam prijeći da vidimo tim milosnim očima krštenja. One bistro vide Boga i bližnjega, posebno one koji po našoj duhovnoj blizini, materijalnoj pomoći i našim misionarima čekaju milost krštenja. Stoga ne upadnimo i ovo ljeto u potrošačku zamku, koja nam ponešto dadne, a uzme puno više, nego progledajmo očima vjere, koje gledaju dublje i dalje, koje gledaju očima evangelizacije.

Misijsko poslanje prezbitera i redovnika

Piše mr. sc. Anita Treščec

Kao što smo u prethodnom broju Radosne vijesti donijeli kratak pregled crkvenih dokumenata o papinskoj i biskupskoj odgovornosti za misije, u ovom ćemo broju prikazati što crkveni dokumenti govore o misijskoj odgovornosti i radu prezbitera te redovnika i redovnica. Podsetimo samo da Crkva u Hrvata ima ukupno 78 misionara, od kojih čak 55 redovnica te 14 redovnika svećenika. Prezbiteri kao najbliži suradnici biskupskog reda, po samoj naravi svoje službe, preuzimaju odgovornost za misije. Nema Crkve bez sakramenata i nema sakramenata bez svećenika.

Nastaviti Isusovo djelo spasenja ljudskog roda i u svakom vremenu ljudima posredovati Istinu, koja je Isus Krist, prvočna je zadača svećenika.

Spasenje koje se ostvaruje po sakramentima, vidljivim znakovima Božje milosti, obično mu je čovjeku dostupno jedino po rukama svećenika. U tom smislu nema misijskog djelovanja bez svećenika, bilo da je svećenik obdarjen misionarskim pozivom i izravno ostvaruje misijsko poslanje, bilo da u svojoj redovnoj dušobrižničkoj službi podržava misije. O tome II. vatikanski sabor govori slijedeće: „Prezbiteri će buditi i podržavati u dušobrižničkoj službi među vjernicima revnost za evangelizaciju svijeta upućujući ih katehezom i propovijedanjem o službi Crkve da narodima naviješta Krista; poučavajući kršćanske obitelji o potrebi i časti da uzgajaju misijska zvanja kod svojih sinova i kćeri; promičući misionarski žar kod mladeži iz škola i katoličkih udruženja, tako da se između njih rađaju budući glasnici Evangela. Vjernike neka poučavaju da mole za misije i neka se ne stide moliti od njih milostinju postavši tako poput prosjaka za Krista i spas duša.“ (Ad gentes, 39)

Pavao VI. pak misijsko i evangelizacijsko poslanje svećenika naziva posebnošću svećeničke službe, jer ono objedinjuje sve što svećenik radi, dajući posebno obilježe nje-

govu radu. Propovijedanje evanđela Božjega cilj je svakoga svećeničkog čina. (Usp. *Evangelii nuntiandi*, 68.)

Nastavljajući nauk II. vatikanskog sabora, Ivan Pavao II. u svojoj enciklici *Redemptoris missio* podsjeća da je svećenikova zadača svećenice spasenje i prepoznavanje potreba cijele Crkve, za koju ga treba pripremiti u njegovoj formaciji. „Svi svećenici moraju imati misionarsko srce i shvaćanje, moraju biti otvorenici za potrebe Crkve i svijeta, pozorni na one najudaljenije i osobito za nekršćanske skupine iz vlastite okolice. U molitvi i nadasve u euharistijskoj žrtvi neka osjete brigu za sve crkve u cijelom čovječanstvu.“ (RM, 67) Nadalje Ivan Pavao II. govori o plodovima enciklike Pija XII. *Fidei donum* (1957.), o raspodjeli duhovnih snaga i zadaći prenošenja vjere. Tim je dokumentom Pio XII. potaknuo biskupe da podupru širenje Crkve u svijetu i da ožive misionarski duh, posebno u afričkim crkvama. Svaki je svećenik svećenik za opću Crkvu. Ivan Pavao II. potvrđuje vrijednost i plodnost misionarskog iskustva svećenika koji su na poziv Pija XII. krenuli u misije. „Prezbiteri nazvani *fidei donum* u svijetu zaista na poseban način

očituju svezu zajedništva među crkvama, daju dragocjen doprinos rastu crkvenih zajednica koje su u oskudici, i dok od njih dobivaju svježinu i živost vjere ... živo želim da se duh služenja poveća u krilu prezbiterija starih crkava i da se promiče u mlađim crkvama”, zaključuje Ivan Pavao II. u *Redemptoris missio*, 68.

Kada pogledamo koliki je postotak redovnica i redovnika u ukupnu broju misionara Crkve u Hrvata potvrđuje nam se ono što je i II. vatikanski sabor istaknuo: „najveći dio u evangelizaciji svijeta imali su dosada, i još imaju, kontemplativne i aktivne redovničke zajednice“ (AG, 40). Sabor u nastavku zahvaljuje Bogu na mnogim žrtvama redovnika i redovnica učinjenima za spasenje duša te ih potiče da i dalje nastave to činiti, njegujući i gajeći krepot ljubavi, koja ih nagoni i obvezuje na doista katolički duh i rad. Kontemplativne zajednice Sabor poziva da otvore svoje kuće u misijskim područjima, da bi i ondje bile svjetlo svjedočanstvo Božje ljubavi. Istovremeno zajednice aktivnog života pozvane su preispitati se „jesu li kadre svoju djelatnost protegnuti na širenje Božjeg kraljevstva među narodima; mogu li neke svoje službe prepustiti drugima tako da svoje sile ulože za misije; mogu li otpočeti rad u misijama mijenjajući, ako ustreba, svoje konstitucije, no ipak u duhu svog utemeljitelja“ (AG, 40).

Pavao VI., promatrajući misijsko djelovanje kontemplativnih zajednica, posebno uočava njihovo šutljivo svjedočenje u siromaštvu, čistoći i jednostavnosti, kao i predanje u poslušnosti, koje može biti i rječita propovijed sposobna dirnuti ljudska srca. (Usp. EN, 69.) Govoreći pak o zajednicama aktivnog života, papa podsjeća da su one, „zahvaljujući svojim redovničkim zavjetima, na najizvrsniji način dobrovoljci, slobodni da sve ostave i podu naviještati Evandelje do kraja zemlje.

Oni su vrlo poduzetni i njihov apostolat često ima osebujnih crta i oštroumnosti koja izaziva divljenje. Oni su i velikodušni: često ih nalazimo kao misijske predstraže, na sebe preuzimaju najveće opasnosti za zdravlje i život. Doista, Crkva im mnogo duguje.“ (NE, 69)

I Ivan Pavao II. u svojoj enciklici *Redemptoris missio* ističe važnost kontemplativnih redovničkih zajednicama u misijskim područjima, gdje druge religije cijene kontemplativni život askeze i traženja apsolutnoga. U istom dokumentu progovara i o misionarkama redovnicama: „Riječ posebnog poštovanja upravljam misionarkama redovnicama, u kojima djevičanstvo radi Kraljevstva donosi mnogostrukе plodove materinstva po duhu: njima baš misija *ad gentes* pruža vrlo široko polje ‘da se daruju s ljubavlju posvema i nepodijeljeno’ (*Mulieris dignitatem*, 20). Primjer i radišnost žene-djevice koja je posvećena ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu, posebno prema najsistemašnjem, nezamjenjivi su kao evandeoski znak u onim narodima i kulturama u kojima je pred ženom još dugačak put u smislu njezina ljudskog promicanja i oslobođenja. Žarko želim da mnoge mlade kršćanke osjete privlačnost velikodušnog darivanja Kristu, crpeći iz svog posvećenja snagu i radost da ga svjedoče među narodima koji ga ne poznaju.“ (RM, 70)

O snažnoj vezi između posvećenog života i misija progovorio je i papa Franjo u svojoj poruci uza Svjetski dan misija 2015. godine, godine koja je ujedno bila i Godina posvećenog života: „Želja za naslijedovanjem Isusa izbliza, koja je dovela do nastanka posvećenog života u Crkvi, odgovara na njegov poziv da uzmemu križ i podđemo za njim, da ga naslijedujemo u njegovu predanju Ocu i njegovu služenju i ljubavi, da izgubimo život kako bismo ga ponovno dobili. A budući da čitav Kristov život ima misijski karakter, muškarci i žene koji ga izbliza slijede moraju posjedovati tu misijsku osobinu.“ Za papu Franju misijski redovnički poziv „jest dar ljubavi u službi naviještanja evandelja, imajući na umu da je naviještanje evandelja, prije no potreba za one koji ga još nisu čuli, potreba za onoga koji ljubi Učitelja“. U citiranoj poruci papa Franjo napose ističe siromašne, malene i bolesne, prezrene i zaboravljene kao povlaštene primatelje evandeoskog navještaja, a njihovo je prvenstvo, prema papi Franji, osobito jasno upravo onima koji prigrluju misijski posvećeni život:

„Zavjetom siromaštva oni odlučuju slijediti Isusa u njegovu davanju prednosti siromašnima, i to ne ideološki, već poput njega, koji se poistovjetio sa siromašnima: živeći poput njih u nesigurnosti svakodnevnog života i odricanju od svake težnje za moći, da bismo postali braća i sestre posljednjih, noseći im svjedočanstvo radosti evandelja i znak Božje ljubavi.“

I za kraj ovog promišljanja, prisjetiti nam se zaštitnika misija, velika misionara Dalekog istoka, sv. Franje Ksaverskoga, redovnika, kao i redovnike kontemplativne redovničke zajednice koja nikada nije izašla iz samostana, takoder zaštitnice misija, sv. Male Terezije, kojima preporučujemo u molitve i uspješnost Izvanrednoga misijskog mjeseca listopada 2019. u cijeloj Katoličkoj crkvi.

ČILE

– s. M. Adelina Franov

Družba Kćeri milosrđa Trećega redovničkog reda svetog Franje ove godine slavi 100. obljetnicu utemeljenja i misijskog djelovanja. Osnovala ju je blažena Marija Pešković od Propetog Isusa u Blatu, na Korčuli, koja nam je prenijela svoju duhovnu baštinu: karizmu, franjevačku duhovnost i misiju vršenja djela milosrđa.

Povijest naše družbe ispisana je „divnim djelima koja nam učini Gospodin“ i milosrdnim djelovanjem sestara, koje su se, odgovarajući na Božji poziv, opredijelile za redovnički život, naviještanje Božje riječi i rad za duhovni i materijalni napredak siromašnih i potrebitih, u domovini i svijetu.

U misiji družbe prvo mjesto zauzima apostolat odgoja i obrazovanja djece i mladih, osobito siromašnih, koji nemaju dovoljno mogućnosti da dodu do cijelovitoga vjerskog odgoja i stručne spreme koja im je potrebna za život. U jednoj od svojih pouka naša majka ute-meljiteljica kaže: „Otvarajte nove škole u kojima ćete okupiti mlade da u njima odgajate cvijeće mladosti. U školama i Katoličkim udruženjima, pripravljajte dobre misionarke ne samo kao redovnice nego i druge djevojke koje će biti misionarke i poučavati zakon i sveti strah Božji u svojim obiteljima. Brinite se da mladi studiraju

Zahvalno sjećanje na prošlost i pogled nade u budućnost

te da dnevno nauče nešto novo i postignu stručnu spremu.“ (Pouke Marije Petković, 16. 7. 1954.)

Gimnazija „Mater Purissima“ u Maipúu – Čile

U duhu naše majke utemeljiteljice i njezinih odgojnih smjernica, družba je osnovala te i danas u Čileu vodi tri školske ustanove.

U Maipúu, kraj Santiaga, vodi srednju školu, zajedno s vrtićem i osnovnom školom, u kojoj sveuku-

pno ima 940 učenica. U njoj rade 54 nastavnika i 20-ero pomoćnog osoblja. U upravi i kao nastavnice radi šest sestara naše družbe.

Družba također vodi i osnovnu mješovitu školu s 250 učenika u ruralnom području u Chimbarongu, kao i odgojni zavod u Castru – otočje Chiloé, s 40 djevojaka, koje dolaze iz udaljenih mjesta da u raznim srednjim školama nastave svoje obrazovanje.

Svjedoci smo da katoličke škole danas rade s djecom i mladima koji

doživljavaju različite teškoće svojeg vremena: vjerski indiferentizam, odvojenost od obitelji, finansijske i druge probleme današnjice.

Stoga se, prema smjernicama Crkve i karizme družbe, naše odgojne ustanove posvećuju raznim pastoralnim djelatnostima, koje su, zajedno s općim predmetima, usmjerene na kršćanski odgoj učenica. Po djeci promičemo kršćanski odgoj u obiteljima i omogućujemo trajnu formaciju nastavnicima i pomoćnom školskom osoblju. Organiziramo razne pastoralne aktivnosti, kao što su liturgijska slavlja, priprave za sakramente, različita tematska predavanja, duhovne obnove, hodočašća i druge vjerske i

odgojne programe. K tomu skupljamo i dijelimo materijalnu pomoć obiteljima u potrebi.

Zahvalno sjećanje na prošlost i pogled nade u budućnost

Premda su odgoj i obrazovanje veoma zahtjevni, ipak s optimizmom gledamo na budućnost naših odgojnih ustanova.

U odgoju djece i mladih, kao i u drugim pastoralnim djelatnostima, računamo i na suradnju vjerničkih zajednica laika. Zahvaljujemo Bogu na laičkom pokretu koji slijedi duhovni put koji nam je utrla naša majka utemeljiteljica.

S pouzdanjem u providnost Božju nadamo se i porastu novih redovničkih zvanja. Molimo Gospodina da u mladim naraštajima probudi želju da ga slijede u redovničkom životu.

Zahvaljujemo svima koji su nam pomogli u tome misijskom poslanju, koje je dalo i nastavlja davati plodove kulturnoga i vjerskog razvoja Crkve i društva u Čileu.

RUANDA
– don Danko Litrić

Najljepša košulja

Star sam čovjek, a evo – danas obukoh najljepšu košulju u svojem životu. Mnogo sam košulja dobio od mojih sestara, mojih prijatelja, ali ovo mi je najdraža košulja u životu. Možda se vi, koji ovo čitate, pitate kakva je to košulja u Africi. Od kakva bi to materijala mogla biti da bude ljepša od košulja u Europi, u Americi... Možda vam je poznato da u Africi ima pamuka, ima zlata, dragulja. Ali ne, ne – njezina ljepota nije u pamuku, ni u zlatnim nitima, ni u draguljima! Ona je sašivena od obična platna, bez ikakvih ukrasa. Pa zašto je onda tako lijepa?

Bilo je to nekoliko dana prije Uskrsa ove godine. Telefonirala mi je osoba čiji broj nemam u svojem mobitelu. Nisam odmah odgovorio. Ta ima toliko ljudi u Ruandi koji nekako dodu do mojeg broja i telefoniraju mi, često kasno navečer ili rano ujutro ako ne ugasim telefon. To je često povezano uz molbe: produžiti školovanje, moći ići na liječenje, naći posao, tražiti neki projekt za život, sagraditi kućicu, pomoći pri vjenčanju, školovati djecu... Teško je, i nemoguće, pomoći tolikim siromasima, znanima i neznanima, koji pokušavaju od misionara dobiti pomoć za sebe ili svoju djecu.

Ali budući da je ponovno zvonio isti nepoznati broj, više dana i više puta, konačno sam odgovorio. Bio je ženski glas. Kao obično, uz pozdrav, pita me kako sam, jesam li još uvijek u Kigaliju. Prije nego samo bilo što rekao, zamolio sam da mi se predstavi, jer ne mogu odgovarati nepoznatoj osobi.

– Tko ste vi?
– Francine.
– Da, ali koja Francine? – ja poznajem mnogo njih koje se zovu Francine.

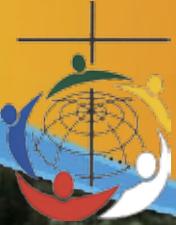
– Kći od Agneze, iz Ranga.
– Aha, znam.

Sjećam se Agneze, udovice, dobre i angažirane kršćanke. Među drugim aktivnostima u župi i u bazičnoj zajednici bila je odgovorna za karitas u mojoj bivšoj župi Rango, u kojoj sam bio po povratku u Ruandu nakon genocida 1994.

godine. Onde smo započeli jednu zanatsku školu, koja, hvala Bogu, još uvijek dobro radi. Ona je bila moja učenica. Toliko je bilo đaka, tko bi se mogao svih sjetiti! Rekla mi je da će ju sigurno prepoznati kad ju vidim. Želi me posjetiti i nešto donijeti za mene.

Najprije sam ju pokušao odvratiti. To je daleko i tko će joj platiti put – ovamo i natrag to je oko deset tisuća ruandskih franaka (10 eura). Mnogo godina je već prošlo otkad sam napustio tu misiju i preselio se u Kigali. Više ju sigurno neće ni prepoznati. Ali ona je ustajala u molbi da joj kažem dan kada da dođe jer da ima novac za troškove puta i želi mi zahvaliti. Morao sam popustiti i rekao dan i vrijeme kad me može naći.

Tako je i bilo, došla je po dogovoru. Naš školski vratar javio mi je da je

došla. Rekao sam mu da ju dovede u ured. Stigla je s jednom lijepom torbicom i s velikim poštovanjem me pozdravila. Pokušavao sam je se sjetiti, ali nikako – tolike su godine prošle i promijenila se, no sjetio sam se da je bila u školi za krojače. Otvorila je svoju torbicu i izvadila lijepu košulju i rekla mi: „To je moj uskrsni dar za vas, jer ste mi pomogli da mogu pošteno i dobro živjeti. Kao krojačica mogu pristojno živjeti sa svoje dvoje djece; jedno je moje, a drugo sam posvojila od moje pokojne sestre. Mama mi je umrla, muž mi je nestao, a ja se brinem za svoju djecu da mogu ići u školu, i sve zahvaljujući vama, koji ste me primili u školu, besplatno me školovali i darovali mi šivači stroj.“

Htjela je da obučem košulju, da vidi je li uzela pravu mjeru. Morao sam ju obući na svoju košulju. Bila je sretna jer mi je košulja dobro pristajala. Sretna ona, a sretan

i ja da mi jedna od mnogih mojih učenica daruje od onoga što smo ih naučili. Ima ih na tisuće koji su bili moji đaci prije rata i poslije rata u Ruandi, u misijama u kojim sam djelovao, u školama koje sam sagradio. To je razlog zašto mi je to najljepša i najdraža košulja u životu.

Mi svećenici, redovnici, redovnice, misionari, nemamo svoje djece, ali imamo mnogo djece siročadi, djece siromašnih udovica, djece kojoj smo pomogli da odrastu, da budu ljudi, da se osjetе da su ljubljeni od Nebeskog Oca! Oni su naša radost i naša sreća!

GAN

– don Ivan Stojanović

Što je veći izazov, to smo tvrdoglaviji

Dragi prijatelji misija!

Iskreno vas pozdravljam iz Misije Tatale. Koristim prigodu da zahvalim svima vama za darove koje ste poslali za našu misiju. Puno dobra činimo s vašim darovima. 30 sela dobilo je podzemnu pištu vodu (30 arteških bunara). Gradimo kapele u 10 sela. Pet ih je gotovo dovršeno, a pet je još u izgradnji.

To su jednostavne, skromne, ali za misiju Tatale, prelijepе kapele. Potrebne su nam da bismo mogli okupljati ljudе i poučavati ih Božjoj mudrosti.

Gradimo i dvije škole. Jedna je dovršena. Treba ju samo Goličiti. Druga je u pripremi. Temelji su iskopani i materijal se dovozi u selo. Zbog nepristupačnosti sela, jer nema putova, prijevoz je veoma skup. Međutim, što je veći izazov to smo mi tvrdoglaviji, ne po-puštamo. Moramo uspjeti, no treba vremena i strpljenja.

Pomažemo mnogo djece i siromašnih obitelji. Svake godine pomognemo u izgradnji kuće barem jednoj obitelji. Uglavnom mi kupimo sve potrebno za krov i darujemo cement da se urede sobe. Djeci pomažemo da se školuju. Opremimo ih za školu i kupimo potrebne knjige, školske torbe, uniformu, cipele..., a to je moguće zahvaljujući

vama, dragi prijatelji misija, koji ste svjesni važnosti obrazovanja i po-mažete fond za školovanje djece.

Mnogima smo pomogli i u plaćanju bolničkih računa, a osobito kad ih ugrize zmija, što je vrlo često. Pomoći pružamo selima, obiteljima i pojedincima zahvaljujući vašoj dobroti. Karitativna djela otvaraju put do srca ljudi iz plemena Basare i Kon(m)komba. Ipak, to nije naše glavno poslanje, jer je pastoralni rad, prva evangelizacija, naša glavna zadaća/misija. Nismo to zaboravili ni zapustili.

U Misiji Tatale većina ljudi su animisti, tako da u mnogim selima još uvijek nema katolika. No ove godine, Bogu hvala, uspjeli smo utemeljiti kršćansku zajednicu u nekoliko sela, prvim krštenjima. Taj

se proces nastavlja. Do kraja godine u još dva-tri sela slavit ćemo sakrament krštenja. Bit će više od 70 krštenika. Posebno sam radostan da su u nekim selima mladići u većini. Žene su energičnije u odluci, ali muškarci baš i ne, i zato smo radojni.

Naš evangelizacijski rad je više-slojan, želimo dotaknuti sva područja ljudskog života. Ove godine želimo malo više poraditi na dosto-janstvu žene. U plemenu Kon(m)komba i Basare žene su potlačene, u većini slučajeva svedene na vla-snštvo muža/muškarca i njima služe za rad i zabavu. Ponekad su potpu-ni odbačene i izbačene iz obitelji. U krajnjim slučajevima proglose ih "vješticama". To su žene (ponekada i muškarci i djeca) koji su odbačeni

iz života naših misionara

od obitelji i društva samo zato jer su ih враćevi proglašili "vješticama". To je njihova smrtna presuda i žive isključivo zahvaljujući dobrim ljudima. U takvim situacijama pomoći i "spas" dolazi od Crkve. U Biskupiji Yendi postoje tri sela "vještica". Jedna volonterka iz Italije provela je mjesec dana u Tataleu družeći se s takvim ženama, raspitujući se o njihovu načinu života, promišljajući kako im pomoći. Šokiralo ju je saznanje o položaju žene u plemениma.

Nedavno su se dogodila dva žalosna slučaja u selu Nankando, gdje smo izgradili osnovnu školu. Jednu djevojku od devetnaest godina dali su starijemu muškarcu da mu bude treća žena. Ona nije na to pristala,

pa su je ujaci i braća tukli, nasilno svezali kao životinju i odveli "mužu". To im nije bilo dosta, pa su došli u osnovnu školu po djevojčicu u petom razredu, da ju daju nekomu drugom muškarцу za ženu. Srećom, škola je katolička i učitelj je kršćanin, pa im je zaprijetio prijavom policiji i zatvorom ako učenicu ne ostave na miru. Tako je djevojčica spašena.

Nažalost, te sreće nije bila jedanaestogodišnja djevojčica u selu Kodjomau. Nju su dali za ženu jednomu muškarcu i postala je majka s nepunih 12 godina.

Molite za nas i za Misiju Tatale!

Neka nas vodi Duh Gospodnj, Duh ljubavi, jakosti i znanja, vodi i dade da "djelo naših ruku" uspije.

Naša je domovina cijeli svijet

Sestra Marija Fides Babić članica je Družbe kćeri milosrđa, koju je ustanovila bl. Marija od Propetog Isusa Petković. Rođena je 29. studenoga 1958. godine u Metkoviću. Zavjete je položila 8. rujna 1986. godine u Blatu na Korčuli, a u misije je otišla 26. listopada 2016. godine i djeluje na jugu Čilea, u gradu Castru, na otoku Chiloe.

Dugo čekan odlazak u misije

Odazvati se Božjemu pozivu već je samo po sebi predivna stvar. Krenuti na dalek put, put u nepoznato, da biste navještali njegovo ime i pružali pomoć potrebitima još je ljepša stvar. U kojem ste trenutku svojega duhovnog puta odlučili napustiti Hrvatsku i otići u dalek Čile?

! Po završetku svoje službe vrhovne tajnice u Rimu, 2009. godine, odlučila sam otići u Južnu Ameriku pomoći sestrama u njihovu misijskom radu, jer sam u svojoj službi uvidjela potrebu da sestre trebaju pomoći i bila sam za to spremna. No okolnosti nisu još bile za to spremne, pa sam se vratila u Hrvatsku ponovo na svoju službu vjeroučiteljice u medicinskoj školi u Zagrebu. Ondje sam radila šest godina i za to vrijeme bilo je dosta preispitivanja mojeg poziva i molitve i tad sam uputila molbu vrhovnoj poglavarici da mi dopusti da idem djelovati u Južnu Ameriku – bilo u Argentinu bilo u Čile. Međutim odgovor se malo odužio i tek sam 2016. dobila pozitivni od-

govor da mogu otići u Čile, gdje su poglavari prepoznali potrebu za mjom prisutnošću. Spremila sam se i duhovno pripremila za taj daleki put u nepoznato. Bogu hvala, danas mi je vrlo drago zbog te odluke, zbog novog iskustva i nove spoznaje o veličini i ljepoti jednoga misijskog poziva.

Donijeti odluku o odlasku si gurno nije bilo jednostavno. Možete li nam ukratko opisati što vas je dočekalo? Je li vas nešto posebno iznenadilo, šokiralo?

! Odluku o odlasku nije bilo baš jednostavno donijeti, ali sam rekla: „Uz volju Božju to će se i ostvariti!“ Znala sam da je to volja Božja i rekla sam: „Evo me, Gospodine, ja sam spremna zaploviti u nepoznato.“ Sestre su me vrlo srdačno dočekale i primile. Prvo je uslijedilo privikavanje i učenje, a zatim sam došla u Chimbarongo, gdje djeluju naše sestre.

Vjerujemo da su se ispriječile jezične barijere. Kako ste ih savladali?

! Zaprjeka je sasvim sigurno bila jezična barijera i nedovoljno poznавanje španjolskog jezi-

ka, ali išlo je nekako uz pomoć gde Borić, profesorice španjolskog jezika hrvatskog podrijetla, koja mi je jedno vrijeme predavala španjolski jezik. Polako i postupno sve se mijenjalo i bilo mi je lakše nakon nekoliko mjeseci. Naravno, govoriti mi nije baš bilo lako, ali mi je pomoglo poznавanje talijanskog jezika. Međutim kod svih sam osjetila dobronamjernost, strpljenje i razumijevanje, pa mi je bivalo sve lakše što sam više komunicirala s ljudima.

Crkva u Čileu

Dan ima samo 24 sata, a vaše su obveze mnogobrojne. Kako organizirate svoje vrijeme?

! Istina, dan ima samo 24 sata, a obveze su mnogobrojne, no to nije zaprjeka za organiziranje mojeg vremena. Na području gdje živim česte su kiše. Ljudi s radom počinju malo kasnije i završavaju malo ranije. Međutim kod nas u samostanu, u kojem sa mnom žive još četiri sestre, dan započinje zajedničkom jutarnjom molitvom. Nakon toga odlazi svaka na svoje radno mjesto, a dan

završavamo sv. misom u župnoj crkvi u 19.30, da zahvalimo Gospodinu za sve i preporučimo u molitvama sve naše potrebe i potrebe onih s kojima živimo i djelujemo.

? **Slika koju imamo o latinoameričkim državama jest da je u njima veoma izražena religioznost. Je li to uistinu tako?**

! U latinoameričkim državama veoma je izražena religioznost, ali nedostaje dovoljna kršćanska praksa. Razlog za to sasvim je sigurno i nedovoljan broj svećenika, redovnika i redovnica. Vjernici laici veoma su angažirani u župnom pastoralu i različitim socijalnim aktivnostima u župi. Oni, doduše, pomažu svećeniku, ali se vidi nedostatak svećenika, redovnika i redovnica. Naša zajednica nalazi se na području Župe svetog Jakova apostola, gdje djeluju franjevci, koji su prošle godine slavili 450 obljetnicu dolaska na otok na kojem je grad Castro.

Naša župa osim župne crkve ima i druge crkve, tj. zajednice na otoku u koje svećenici povremeno odlaže. Osobito idu za blagdane koji se slave na tim otocima te za sprovod. Bilo je zanimljivo jedanput kad su me pozvali da odvezem svećenika u filijalu. Nažalost, došao je skroman broj vjernika, ali svećenik je bio vrlo zadovoljan i sa svojih 95 godina dao je jedno veliko svjedočanstvo i poziv tim ljudima da se i oni aktivnije uključe u ispunjavanje svojih kršćanskih obaveza.

? **Možete li nam ukratko opisati svoje pastoralno djelovanje?**

! Živim u zajednici u Castru s još četiri sestre. Najstarija ima 87 godina, no i ona pastoralno djeluje. Ona odlazi u bolnicu posjećivati bolesne i brine se da na vrijeme dobiju sakrament bolesničkog pomazanja. Povremeno odlazi i u starački dom, gdje dijeli svetu prijest. Druga sestra je poglavarica i zajedno sa mnom djeluje u učeničkom domu, u kojem imamo 26 djevojaka, koje dolaze u naš dom s obližnjih otoka i borave ondje od nedjelje popodne do petka navečer. One redovito polaze školu, a među

njima imamo i četiri studentice, koje su prethodno stanovalo kod nas te su nastavile svoje školovanje.

Vrlo smo zadovoljne njima. Svakodnevno navečer molimo, nakon njihova učenja, a jednom tjedno zajedno s nama idu na svetu misu. Rado dolaze na molitvu, međutim na svetu misu teže, jer nemaju takvu naviku. Zato pokušavamo da barem jednom tjedno idu i da možda s vremenom promijene mišljenje. Osobno radim s djevojkama, a pomažem i sestrama u kućnim poslovima i trudim se napraviti različite projekte da bismo taj prostor u domu oplemenili, obnovili, da bi se učenice ugodno osjećale i osjetile našu brigu i ljubav. Želimo im pomoći da duhovno rastu, kao i u osnovnim ljudskim vrijednotama.

? **Vjerujem da se svakodnevno susrećete s mnogim egzistencijalnim problemima. S kojima najčešće?**

! Sestre imaju svoja minimalna primanja od mirovine, a imaju i školu, koju iznajmljujemo, u kojoj se nalazi i dječji vrtić za 70-ero djece. Tako od tog prihoda živimo. Međutim i učenice svaki mjesec, neke redovito, iako većina ne, daju svoj doprinos za boravak u našem domu. Općina se brine za hranu i plaća dvije kuharice, koje kod nas rade svaki dan. Za neke veće zahvate novca nemamo. Pokušavamo raznim projektima i molbama doći do sredstava da bismo uredile dom i ono što je najpotrebni. Uređena je nova kuhinja zahvaljujući Papinskim misijskim djelima iz Hrvatske te svima od srca zahvaljujemo. Neka vas dobri Bog sve nagradi na onome što činite da možemo tim mladima omogućiti bolji život i da nauče više.

Ono malo više

? **Što za vas znači biti misionar?**

! Misionar je ona osoba koja ljubi Boga i koja ljubi bližnjega, koja je iz ljubavi prema Bogu spremna rado se žrtvovati za svoje bližnje. Misionar ne mora nužno biti svećenik ili redovnica. Svi smo mi misionari na različite načine. Isus nas poziva da idemo po svem svijetu

i naviještamo radosnu vijest da je Isus Krist uskrsnuo, da živi i da je s nama. Misionar je onaj tko je spremjan učiniti nešto više za Isusa, ono malo više, kako kaže otac Ante Gabrić. Biti spremjan svjedočiti Isusovu ljubav, Isusovo milosrđe prema svakom čovjeku, osobito prema siromašnome. Misionar je uvijek radostan, u zgodno ili nezgodno vrijeme, jer zna komu je povjerovao i spremjan je uvijek s Isusom, računajući na njega, a ne na svoje sposobnosti, ići naprijed i biti blizu čovjeku. Nije to jednostavno, osobito kada dođu teškoće, ali uz Božju pomoć ništa nije nemoguće. Bogu je sve moguće. Ako smo s njime, onda možemo zajedno činiti Božja djela.

? **Koja je vaša poruka za naše čitatelje?**

! Hvala vam za vašu ljubav koju gajite prema misijama i misionarima. Hvala vam za vaše molitve, koje nas drže i koje nas krijepe. Hvala vam za svaki vaš prilog, za koji znam da je od onoga malo što imate i da ga sa srcem dajete za potrebe misionara. Neka vam Gospodin stostrukno vrati i neka vas blagoslovi, vas i vaše obitelji i cijeli naš hrvatski narod!

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

Da obitelji, po životu u molitvi i ljubavi, postaju sve više „škole istinskoga ljudskog rasta“.

Kršćani smatraju nazaretsku obitelj primjerom odnosa i ljubavi, referentnom točkom za svaku obiteljsku stvarnost, kao uobičajeno i svakodnevno mjesto susreta s Kristom. Obitelj se zato opisuje kao "škola ljubavi", "škola zajedništva", "škola odnosa", povlašteno mjesto gdje učimo graditi smislene odnose koji pomažu razvoju osobe do sposobnosti samodavanja.

Sin Božji došao je na svijet u obitelji. Tijekom svojih trideset godina skrivena života u Nazaretu – društvene, vjerske i kulturne periferije carstva (Iv 1, 46) – Isus je u Mariji i Josipu video vjernost u ljubavi. Svoj je javni život započeo čudom u Kani, za vrijeme svadbene gozbe vjenčanja (Iv 2, 1 – 11). On je objavio evanđelje braka kao puninu objave koja utjelovljuje izvorni Božji plan (Mt 19, 4 – 6). Dijelio je dnevne trenutke prijateljstva u obitelji Lazara i njegovih sestara (Lk 10, 38), kao i u Petrovoj obitelji (Mt 8, 14). Slušao je suze roditelja za svoju djecu, vraćajući im živote (Mk 5, 41; Lk 7, 14 – 15).

Obitelj je prepoznata kao prirodno mjesto razvoja osobe i temelj svakog društva i svake države, kao neprocjenjivo dobro, prirodno okruženje rasta života, škola čovječanstva, ljubavi i nade za društvo, kao povlašten prostor u kojem Krist otkriva svoje otajstvo i čovjekov poziv.

Obitelj, utemeljena na braku, povlašten je prostor za život i promicanje dostojanstva prava muškaraca i žena, mjesto na kojem se od najranijih godina uče životne vrijednosti kao što su bratstvo, odanost, ljubav prema istini, ljubav prema poslu, poštovanje i solidarnost između naravnih i umjetnih komunikacija i radosti.

Obitelj je mjesto gdje djeca oblikuju svoje osobnosti. U njoj roditelji u prvom redu dijele i izražavaju vjeru, počevši od načina života u odnosu između njih i djece, ali i dijeljenjem znanja i svijesti o Kristu.

Crkva naglašava važnost obiteljske molitve kao kućne Crkve (LG, 11), koja hrani "obiteljsku molitvenu kulturu". Prve molitve svatko je od

nas zasigurno naučio u obitelji, bilo od roditelja, djedova i baka, bilo od starije braće. Mnogo je prigoda za molitvu u obitelji: prije jela, spavanja, rada, putovanja, u trenutcima teškoća, bolesti, razočarenja, ali i u trenutcima radosti, slavlja, uspjeha. Djeca primjećuju da se po obiteljskoj molitvi cijela obitelj međusobno čvrše povezuje. Molitva u obitelji pomaže im da, kroz Božje oči, vide sve ono što kao obitelj proživljavaju. Međutim obitelj, kao kućna Crkva, ne može zamijeniti župnu zajednicu, tj. sudjelovanje obitelji u sakramentnom životu, u nedjeljnoj euharistiji i sakramentima kršćanske inicijacije.

Syesni smo da kršćanska obitelj ne jamči automatski imunitet od križa. Obitelj je u isto vrijeme dar, ali i stvarnost koja se gradi svaki dan.

Kvaliteta odnosa unutar obitelji mora biti jedna od ključnih brig Crkve. Prva potpora joj dakle mora doći od župe, koja živi kao "obitelj obitelji", po svojoj pastoralnoj skrbi, dobrodošlici i pratnji. (PMD)

Održana opća skupština Papinskih misijskih djela

Urimu je od 27. svibnja do 1. lipnja 2019. održana opća skupština Papinskih misijskih djela, na kojoj su sudjelovali ravnatelji PMD-a iz cijelog svijeta. Hrvatsku je predstavljao nacionalni ravnatelj PMD-a vlč. Antun Štefan, a Bosnu i Hercegovinu nacionalni ravnatelj PMD-a mons. Luka Tunjić.

Susret je započeo pozdravom i govorom mons. Giampietra Dala Tosa, predsjednika Papinskih misijskih djela, u kojem je istaknuo da je impresioniran dinamikom kojom su animirane misije diljem svijeta. „Bez neprestana angažmana biskupa i ravnatelja Papinskih misijskih djela misije ne mogu djelovati uspješno. Vremena se mijenjaju i mi se isto moramo mijenjati. Sve više i više misije će postajati najvažnija djelatnost Crkve, *ad gentes*, ali i u zemljama starog kršćanstva. Papinska misijska djela zato će biti sve važnija i važnija“, poručio je sudionicima mons. Dal Taso.

Nakon uvodnog dijela nacionalni ravnatelji PMD-a iz cijelog svijeta sudjelovali su u sv. misi, nakon koje je uslijedilo predavanje Život kao misija prof. Fabrice Hadadj, s Instituta „Philantropos“ u Fribourgu. Poslijepodne je bilo predviđeno za rad u skupinama, a na kraju dana sudionicima se obratio kardinal Ferdinando Filoni, prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda. U utorak prijepodne predavanje *Misijska teologija* održao je o. Eloy Bueno, sa Sveučilišta u Burgosu (Španjolska), a nakon njega organizirani su različiti okrugli stolovi na predloženu temu, gdje su sudionici skupštine razmjenjivali svoja promišljanja i iskustva, u traženju zajedničkih prijedloga za njezino primjenjivanje u pastoralu. U srijedu je sve sudionike ovogodišnje opće skupštine PMD-a u posebnu audijenciju primio papa Franjo. Drugi dio opće skupštine započeo je u četvrtak godišnjim izvještajima če-

tiriju glavnih tajnika Papinskih misijskih djela. Najprije je svoje izvješće o Djelu za širenje vjere predstavio o. Ted Nowak, a potom o Djelu sv. Petra apostola o. Guy Bognon. Poslijepodne je svoje godišnje izvješće iznijela s. Roberta Tremarelli, glavna tajnica Djela sv. Djetinjstva, a nakon nje je izvješće o Papinskoj misijskoj zajednici izložio o. Fabrizio Meroni. Posebno se osvrnuo na animaciju listopada 2019. godine, koji je Sveti Otac proglašio Izvanrednim misijskim mjesecom. U petak poslijepodne slijedila su različita finansijska izvješća i rasprava o proračunu za 2020. godinu. Svi dani bili su isprepleteni euharistijskim sastancima i zajedničkom liturgijom časova te zauzetim radom na kreiranju novog elana za širenje radosne vijesti diljem svijeta. Opća skupština PMD-a za 2019. godinu završila je u subotu 1. lipnja u popodnevnim satima. (PMD)

„Moj dar slavi Boga za sve sretno prijeđene kilometre“

MIVA već 92 godine pomaže u borbi protiv nepismenosti, siromaštva, bolesti, gladi i žedi

Akcija „Miva“ („Misijska vozila“) nastala je prije 92 godine u Austriji te se odande proširila i u druge zemlje. Danas djeluje u Njemačkoj, Švicarskoj, Austriji, Nizozemskoj, Velikoj Britaniji, Južnoj Koreji, Australiji, Poljskoj, Slovačkoj, Sloveniji, kao i u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Svake godine Akcija „Miva“ pomogne oko 500-tinjak projekata u 60-ak zemalja diljem svijeta. To osim automobila uključuje i motocikle, bicikle, traktore, poljoprivredne strojeve, kao i čamce, pa čak i životinje.

Postanite prijatelj Akcije MIVA!

Misionari navješćuju Isusa onima koji još nisu čuli za njega. I vi se uključite u Akciju MIVA i izaberite nešto što će misionarima pomoći u

sirenu radosne vijesti. Akcija MIVA u tome vam pomaže na različite načine. Postanite izlaz iz nepismenosti, neznanja, siromaštva, bolesti, gladi i žedi!

Za sve sretno prijeđene kilometre, zahvalni sudjelujte u Akciji MIVA!

Kako pomoći?

Dok Europa pati od prevelika prometa, dugotrajnih prometnih zastoja te od strašnih nesreća zbog velikih brzina, mnogi ljudi u najsiromašnijim dijelovima svijeta moraju satima i dana hodati da prežive. Geslo Akcije: „Moj dar slavi Boga za sve sretno prijeđene kilometre“, poziva nas da, zahvalni na vožnji bez nezgoda, budemo solidarni s drugima.

MIVA HRVATSKA

Postanite prijatelj Akcije MIVA! Desetak tisuća prijavljenih projekata, među njima automobili, kamioni, traktori, pa i životinje, sve to su plodovacije MIVA (Misijska vozila) u kojoj se svakodnevno koriste sredstva za kupnju vozila za misionare diljem svijeta. Kupnja misijskih vozila u organizaciji akcije MIVA ovlaže misionare koji kupuju vozilo za život svakog dana. Uz pomoći u razvoju ekonomije u zemljama u kojima djeluju misionari, vozila koje poslužuju i za prevoz misionara, vrlo je poznat i kapacitet vozila. Jer je jedino vozilo na desetke pa stotine ih u svijetu.

Znate li što je MIVA i kako je nastala?

Riječ je o prijateljstvu. Jedan misionar izgradio je dugogodišnji prijateljstvo u Nambiji, jer nije bilo ljudi su mogli prijeći na misionarsku crkvu. Počeo je praskati. Njegov prijatelj je umro jer je sve pređe tražio dobrobiti. Misionar je otkrio Potresu da je počeo akciju MIVA. Danas dan njezina helikopter, kamioni, traktori, konji i mlatci za misionare i njihove smilance – sve to obavlja MIVA, zahvaljujući vama.

Nacionalna uprava
Papinskih misionih djela u RH
Trg Slobode 10, 10000 Zagreb
ČIP: 27239064302
e-mail: miva@crkva.hr/misije
www.miva.hr

MIVA
HRVATSKA

U nedjelju sv. Kristofora, 21. srpnja 2019., započinje godišnja Akcija MIVA. Priključena sredstva bit će namijenjena za kupnju vozila našim misionarima. Po tim će vozilima nekomu biti spašen život ili vraćeno zdravlje, omogućen put u školu ili će, jednostavno, dovesti misionara k ljudima koji ga željno iščekuju. Pokrenimo Akciju MIVA u svojoj župnoj zajednici ili u svojem kraju i pomozimo misionarima diljem svijeta! (PMD)

Četvrti susret svećenika BiH u duhu misija

Svake treće godine organizira se susret svećenika koji djeluju u Bosni i Hercegovini zajedno s njihovim (nad)biskupima. Organizator je susreta Vijeće za kler Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, a svake je godine domaćin druga biskupija. Tako se ove godine susret održao 5. lipnja 2019. godine u Župi Svetе obitelji u Kupresu, u Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Bili su nazočni svi biskupi BKBiH-a, na čelu s predsjednikom, uzoritim kardinalom Vinkom Puljićem, nadbiskupom i metropolitom vrhbosanskim. Susretu je nazočilo i više od dvije stotine svećenika koji djeluju u BiH.

Tema ovogodišnjeg susreta bila je *Donijeti evanđelje svima*, u sklopu Misije za BiH (listopad 2018. – listopad 2019.), odnosno priprave za Izvanredni misijski mjesec listopad 2019. Susret je započeo molitvom srednjeg časa, nakon čega je Ivan Štironja, dugogodišnji misionar u Tanzaniji i bivši Nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela u BiH održao predavanje u duhu naslovne teme. Naglasio je da „svećenik kao liturg nije samo onaj koji otpušta i šalje druge, nego i sam ide u svijet proživljavajući i navješćujući, pri čemu slijedi Krista“. Podsjetio je na Izvanredni misijski mjesec listopad 2019., kad će se obilježiti sto godina od apostolskog pisma pape Benedikta XV. *Maximum Illud*. Zatim je vrlo uspješno povezao povijest misija, apostolsko pismo *Maximum Illud*, misijske dokumente i

današnje misijsko djelovanje Crkve. Predstavio je ukratko četiri papinska misijska djela i projekte Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u BiH. Pozvao je prisutne svećenike da misije budu u središtu njihova pastoralnog djelovanja i njihovih života.

Fra Filip Sučić je kao misionar proveo 34 godine u DR Kongu, u Africi. On je pripremio svećenike za ispovijed ispitom savjeti. Naglasak je stavljen na svećenikovo misijsko zalaganje i na njegov misijski pastoral, upitavši ih koliko mole za misije i koje su to misijske akcije tijekom godine kojima pomažu misije, izuzevši redovite kolekte za Misijsku nedjelju, Djelo svetog Djetinjstva i Djelo svetog Petra apostola. Kao dugogodišnji misionar zamolio je svećenike da misije budu srce njihovih svećeničkih života. Nakon ispovijedi slijedila je sveta misa, koju je predvodio kardinal Puljić. U homiliji je govorio o poslanju na temelju evanđeoskog teksta Mt 28, 19: „Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio. I evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.“ Kardinal je posebno naglasio sljedeće: „Evo nas i četvrti put na ovoj tromedi naših (nad)biskupija, okupljeni kao braća. Na ovoj visoravni ujedinimo svoje molitve, propitajmo svoj identitet i svoje poslanje, posebno molimo za misije i misionare, a ovo je prigoda da svatko u sebi probudi svoje poslanje... Isusova poruka njegovim

učenicima jest: ‘Idite, podite i učinite sve narode mojim učenicima, krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.’ U ovoj Misijskoj godini želimo prepoznati svoje poslanje, a to poslanje nije od ljudi, nego nas Bog po ljudima izabra. Uzimam prvu riječ iz današnjeg evandelja: ‘podite’, ‘idite’. Osjećam da su mnogi od nas počeli klecati, kao da su umorni. Postavljamo brojna pitanja, opterećeni javnim mnijenjem i politizacijom... Ne dajmo se zaustaviti na putu Isusovu, ne dajmo se zaplašiti. Poslani smo ići svjedočiti Krista živoga, on je radosna vijest (...) U ovoj zajednici želim sve ohrabriti da Božja riječ zasja i pred našim očima i u našem srcu. Neka se svi s ove visoravni vrate s onim osjećajima koje su imali učenici koji su u Emausu vidjeli Isusa. Isus kaže: ‘Učinite sve narode mojim učenicima.’ Ne zaboravimo da samo dobar učenik može poučavati druge. Mi smo trajno Isusovi učenici, pozvani smo svakog dana otvarati srca da ih Božja riječ oblikuje... Možemo biti uvjerljivi tek onda kada ljudi prepoznaju u našim riječima Isusov govor i u našem stajalištu Isusovo opredjeljenje.“ (...) „Svijet će nas prepoznati po ljubavi. Svećenik je čovjek samodiscipline, svećenik je čovjek vjere, svećenik je čovjek svetoga, svećenik je čovjek mudrosti, čovjek molitve, onaj koji gaji kvalitetan duhovni život, odlučan za Božju stvar. Svećenik je hrabar čovjek, čovjek poniznosti, čovjek radosti, čovjek strpljenja, svećenik je čovjek

koji zrači čovjekoljubljem, svećenik je čovjek intuicije, svećenik je čovjek koji je sposoban razlučivati duhove, svećenik je misionar ljubavi Božje...“ Susretu svećenika svoju je poruku i apostolski blagoslov uputio i papa Franjo. Uz molitvene pozdrave i apostolski blagoslov, papa Franjo ohrabrio je svećenike Bosne i Hercegovine da uvijek vjeruju u milosrdje Gospodnje tako da budu službenici velika dara pomirenja, jer „nama nije dana nikakva druga tajna veličina, osim davanja svojeg života da bi čovječanstvo moglo upoznati njegovu ljubav“ (usp. obraćanje svećenicima Rimske biskupije 7. ožujka 2019.).

Apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto poslao je također poruku Četvrtomu susretu svećenika BiH. U poruci stoji: „Obradovala me tema misija, koju ste izabrali za susret u okviru priprave za Izvanredni mjesec misija, koji je, kao što znamo, proglašio Papa, a čija je proslava predviđena za listopad ove godine. Izvanredni mjesec misija trenutak je milosti, u kojem osoba odgovorna za kršćansku zajednicu razabire sadržaje, metode i vrijeme kateheze za različite kategorije katoličke populacije, da bi joj mogla ponuditi obnovljenu i učinkovitiju vjersku hranu, također boljim odabirom i temeljitim pripravom vjeroučitelja i vjeročitateljica.“

Susret je završio zajedničkim ručkom, koji je pripremila župna zajednica.

PMD BiH

Susret dječjih zborova za izbor misijske pjesme u Sjemeništu „Petar Barbarić“ u Travniku

U organizaciji Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela Bosne i Hercegovine 1. lipnja 2019. u Nadbiskupsom sjemeništu „Petar Barbarić“ u Travniku održan je susret dječjih zborova – izbor misijske pjesme.

Taj susret dio je priprave za Izvanredni misijski mjesec listopad 2019., kad se obilježava 100. obljetnica apostolskog pisma pape Benedikta XV. *Maximum Illud*. Inicijator susreta bilo je Međunarodno glavno tajništvo Papinskoga misijskog djela Svetog Djetinjstva, na čelu sa s. Robertom Tramarelli. Takav i slični susreti održat će se u više od 100 zemalja svijeta. Iz Tajništva su zamolili da se odabere misijska pjesma koja će predstavljati Nacionalnu upravu Papinskih misijskih djela i dotičnu zemlju. Audiovizualna snimka pjesme pobjednice poslat će se u Rim, gdje će se snimiti CD pjesama pobjednika.

Da bi se moglo prijaviti za sudjelovanje na susretu trebalo je ispuniti tri osnovna kriterija:

- pjesme su trebali izvoditi dječji zborovi,
- skladba je morala biti misijskog karaktera,
- skladba je morala biti otpjevana na jeziku zemlje iz koje dolazi i koju predstavlja.

Za susret u Travniku prijavilo se 11 župa, iz svih bosanskohercegovačkih biskupija, tako da je sudjelovalo više od 350 djece.

Na početku su se nazočnima obratili mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela BiH te vlač. Jakov Kajinić, duhovnik bogoslova Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, koji je vodio program.

Mons. Tunjić je okupljenima uputio srdačnu dobrodošlicu te podsjetio na inicijativu i značenje takva događaja, koji je zapravo dio mozaika, budu-

ći da u njemu diljem svijeta sudjeluju djeca iz više od 100 zemalja. „Vaši glasovi stopit će se s glasovima djece iz cijelog svijeta, među kojima je toliko gladnih, bolesnih, obespravljenih, ponizenih, s najnižim uvjetima za život i normalno odrastanje. Stoga upravo na ovaj način, pjesmom, širimo jedinstvo i univerzalnost Crkve. Izričemo svoje neslaganje zbog nepravda koje se čine vašim vršnjacima i vršnjakinjama, izričemo svoju duhovnu povezanost i solidarnost, da i oni odrastaju kao druga djeca u svijetu, u boljim i ljudskijim uvjetima. Glas svakoga od vas ovdje nazočna bit će na zajedničkom CD-u, na kojem će biti sve pjesme predstavnice, a koje će izdati Glavno tajništvo. I vaš glas bit će glas nade, ljubavi i potpore te zajedničke vjere u bolju budućnost za svu djecu, a tu sigurniju i bolju budućnost može dati jedino Isus Krist“, kazao je ravnatelj Tunjić te uputio zahvale dječjim zborovima, župnicima, zborovođama, članovima žirija, tehničkoj ekipi, koja je snimila sve pjesme, te upravi Sjemeništa. Na kraju je poručio: „Suguran sam da će ovo veličanje Krista, prvog misionara, ojačati našu vjeru i osposobiti nas za poslanje koje nam je dobri Bog podario. Neka ovaj susret bude natjecateljski, ali u duhu razumijevanja, povjerenja, vježbanja u poniznosti, i neka ojača našu vjeru.“

Na susretu su nastupili: Dječji zbor Župe Presvetog Srca Isusova Prozor, koji je vodila s. Marinela Zeko, s pjesmom *Misionari*; „Ljiljani sv. Ante“ (Župa Žepče), pod ravnanjem s. Slavice Tabak, koji su pjevali *Idi i kaži cijelom svijetu*; „Ilijini andeli“ (Župa Kruševo), predvođeni Nikolinom Tomić, Marijom Puce te Gabrijelom Kordić, a također su izveli pjesmu *Idi, kaži cijelom svijetu*; Zbor „Iuvenis“ (Župa Rankovići), koji je vodio Goran Puretić, s pjesmom *Isus zove*; Zbor

„Sveti Franjo“ (Župa Čapljina), koji je predvodio Dragan Filipović, s pjesmom *Misionar*; Dječji zbor Župe Tolisa, kojim je ravnala Magdalena Mišković, s pjesmom *Bože moj dopusti mi*; Zbor „Sv. Mihovil“ (Župa Prenj), koji je vodila Božena Bošković, s pjesmom *Gladno dijete*; Zbor „Put ljubavi“ (Župa Blagaj – Buna), koji su vodili župnik Nikola Menalo, Dajana Puljić, Andjela Krajinović i Luka Pavlović, s pjesmom *Mesija je misija*; Dječji zbor Župe Svih svetih Livno, koji je vodila s. Blanka Jeličić, s pjesmom *Idite bez straha*; „Plavi andeli“ (Župa Studenci), koji su vodili Marko Petković i Katarina Lauc, s pjesmom *Tamo gdje palme cvatu*, te Dječji zbor „Andeli“ (Župa Bistica), koji je vodila s. Željka Lukač, s pjesmom *Čuj, Isus zove*.

Svi su zborovi zajedno otpjevali poznatu misijsku pjesmu *Tamo gdje palme cvatu*, koja je odabrana da predstavlja BiH, a svaki pojedini zbor izveo je skladbu koju je prijavio te su sve pjesme snimljene.

Od 11 prijavljenih pjesama proglašeno povjerenstvo, koje su činili fra Emanuel Josić, Tonči Domazet te vlač. Kajinić, izabralo je najuspješnije: treće mjesto osvojio je zbor Župe Livno, drugo mjesto zbor Župe Čapljina, a prvo mjesto zauzela je Župa Blagaj – Buna. Kao najuspješniji dobili su i priznanja i simbolične nagrade, dok je svaki zbor dobio zahvalnicu za sudjelovanje, koje su dodijeljene i onima koji su pomogli u organizaciji.

Susret je završen zajedničkom molitvom na grobu sl. Božjega Petra Barbarića.

Spomenimo još da je priprema za izbor misijske pjesme iznjedrila pet novih misijskih pjesama na hrvatsko-meme liturgijsko-pastoralnom prostoru, a tri su od njih proglašene i najuspješnijima. (PMD BiH)

Održan 31. godišnji susret misionara Crkve u Hrvata

Okupljanjem u samostanu Službenica milosrđa na Kamenu, u Splitu, u subotu 29. lipnja započeo je 31. godišnji susret misionara Crkve u Hrvata, koji se održavao do 3. srpnja.

Nakon pozdravnog govoru, predstavljanja misionara i radnog dijela dana sudionici su se zaputili prema splitskoj konkatedrali sv. Petra, koja je proslavljala svojega nebeskog zaštitnika.

Svečano koncelebrirano misno slavlje predvodio je **mons. Ivica Petanjak**, krčki biskup i predsjednik Vijeća HBK-a za misije, u koncelebraciji nacionalnih ravnatelja PMD-a BiH i Hrvatske, **mons. Luke Tunjića** i **vlč. Antuna Štefana**.

Nazočnima se najprije obratio te prenio pozdrave domaćina, splitsko-makarskog nadbiskupa **mons. Marina Barišića**, njegov izaslanik **Miroslav Vidović**, generalni vikar, a potom je **Jakoslav Banić**, dijecezanski ravnatelj PMD-a Splitsko-makarske nadbiskupije vjernicima predstavio okupljene misionare.

U nedjelju 30. lipnja sudionici susreta misionara posjetili su 19 župa Split-sko-makarske nadbiskupije te Svetište Gospe od Otočka u Solinu, a dan su kraju priveli misnim slavlјem na

otvorenome, u studentskom kampusu u Splitu, u sklopu Nightfevera, koji je predvodio biskup Petanjak, u susavlju 20-ak svećenika, među kojima je bio i **Mihail Prović**, studentski kapelan i povjerenik za mlade Split-sko-makarske nadbiskupije. Nakon navještenja evandelja **don Danko Litić**, misionar u Ruandi, uputio je okupljenima prigodnu propovijed, tijekom koje je, svjedočeći o svojem pozivu i životu misionara, više puta izmamio iskrene osmijehe na lica studenata i oduševio ih.

Potom je uslijedilo klanjanje pred Presvetim, uz meditativna svjedočanstva s. Ane Uložnik, misionarke u Haitiju, i Dražana Klapeža, misionara u Tanzaniji.

Vrhunac trećeg dana susreta misionara bilo je misno slavlje u Svetištu Majke Božje Lurdske u Vepricu, koje je predvodio krčki biskup **mons. Ivica Petanjak**, a svojim ga je sudjelovanjem uveličalo 40-ak ministranata i trogirska zajednica mladih katolika – HKZ „MI“.

Tijekom mise prigodnu propovijed uputio je **o. Tomislav Mesić**, misionar u Tanzaniji. Po završetku euharistijskog slavlja okupljeni su se premjestili u veliku dvoranu, gdje je započeo susret s ministrantima, na kojem su

dirljiva svjedočanstva uputile s. **Vedrana Ljubić** i s. **Paskazia Bushemere**, iz Ugande, te **vlč. Marko Jukić**, iz Perua.

Utorak 2. lipnja, četvrti dan godišnjeg susreta misionara Crkve u Hrvata, protekao je u radnoj atmosferi u samostanu na Kamenu, a u popodnevnim satima i u po-hodu Svetištu Gospe Sinjske.

U gradu Sinju misionari i misionarke najprije su se susreli s Framom i sinjskim župljanima. Svoja svjedočanstva podijelile su s. **Celestina Gavrić**, misionarka na Islandu, s. **Ruža Rajić**, misionarka na Salomonskim Otokima, te s. **Ivančica Fulir**, misionarka u Ukrajini. Potom je misno slavlje predvodio krčki biskup **mons. Ivica Petanjak**, u susavlju s više od 20 svećenika, a propovijed je uputio **Boris Dabo**, misionar u Zambiji. Na kraju misnog slavlja svoja svjedočanstva podijelili su **vlč. Gabrijel Jukić** (Uganda) i s. **Adriana Galić** (DR Kongo).

Na susretu je sudjelovalo 22 misionara i misionarki, iz 12 zemalja: don Danko Litić (Ruanda); o. Tomislav Mesić (Tanzanija); Gabrijel Jukić (Uganda); Marko Jukić (Peru); Velimir Tomić (Tanzanija); don Boris Dabo (Zambija); Dražan Klapež (Tanzanija); Vedran Bilić (Peru); s. Adriana Ga-

lić, (DR Kongo); s. Ana Uložnik (Haiti); s. Celestina Gavrić (Island); s. Ivančica Fulir (Ukrajina); s. Mari-stela Galić (Benin); s. Ruža Raič (Salomonski Otoči); s. Vedrana Ljubić (Uganda); Martin Chognika (Benin); s. Paskazia Bushemere (Uganda); s. Blanch Dakin (Benin); s. Emilienn Nankafu Burhagereza (DR Kongo); s. Anny Furahu Kalumire (DR Kongo); s. Antoinetta Mapendu Garhafumwa (DR Kongo) te budući misionar u Ekvadoru Luka Pranić.

Na blagdan sv. Tome apostola, 3. srpnja, misnim slavlјem u kapeli samostana Službenica milosrđa na Kamenu priveden je kraju 31. godišnji susret misionara Crkve u Hrvata. Svetu misu, u zajedništvu s okupljenim misionarima i nacionalnim/biskupijskim ravnateljima PMD-a u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini, predvodio je **mons. Ivica Petanjak**, a propovijed je uputio domaći ravnatelj PMD-a **Jakoslav Banić**.

Na kraju mise preneseni su pozdravi i dobrodošlica riječkog nadbiskupa **mons. Ivana Devčića**, koji će biti domaćin 32. susreta misionara Crkve u Hrvata 2020. godine.

PMD

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Nadomak sunderbanskih džungla

Amlameti i Bali već dulje vremena nisam pohodio. Amlameti je naše najjužnije selo dolje prema Sunderbanskim džunglama. Tu žive tek tri obitelji: Stjepan i njegova dva brata. Nisu imali kapelicu. Zemljiste je darovao svete i blage uspomene moj stari Duluth. On je bio musliman. Sastali smo se po prvi put prije desetak godina. Išao sam pohoditi te tri naše obitelji i za njih reći svetu misu. Kolibice su im bile tako malene da smo morali napraviti mali oltar pred Stjepanovom kućicom. Sjećam se toga kao da je bilo jučer. Bio je to blagdan Bezgrješnog Začeća. Za spomen toga dana moj je katehista fotografirao tu svetu misu.

Večer prije došao mi Duluth. Ima tajnu u srcu. On Isusa voli i sve mu nešto iznutra veli da i Isus voli njega i njegovog malog Pančua, te njegove dvije sestrice. Pita me da li bi on smio sutra doći i prisustvovati našim molitvama. On bi onda Isusu sve rekao, i dao mu svoje troje djece. Ona nemaju majke, a on već stari. Ovo malo zemljiste dat će onda se tu sagradi crkvica, a nešto što je u svome siromaštvu skupio, dat će za odgoj svoje dječice. A on će onda do smrti raditi kao sluga u našoj bošontskoj bolnici.

Žrtva, potpuna žrtva. Imao je pravo stari Duluth: Isus ga je ljubio. I njega i njegovu dječicu. Sve troje ih je primilo krsnu pouku. Panču-Ferdinand radi u našoj Tehničkoj školi. On je uzoran mladić. Dvije njegove sestre sad su u Djevojačkoj školi, jedna u petom, a druga u šestom razredu. Mlađa bi htjela u časne sestre. Oni su bez majke, ali sada i bez oca. Želja je bila starca Dulutha da bi još jednom mogao pohoditi svoj rodni Amlameti jer je

već dugih godina revno služio u bolnici. Bio je mio i drag sestrama i svim bolesnicima.

U Amlametima naglo je obolio. Položili su ga u crkvici. Iz Bošontske je došao svećenik i po njegovim se rukama, uz Isusov blagoslov, stari Duluth preselio u bolju domovinu. Humak uz kapelicu s lijepim križem – dar sina mu Ferdinanda – krasan je spomenik ovom svetom i velikodušnom pravedniku. Počivao u miru Božjem!

Sumrak se već spuštao nad Sunderbanske džungle, kad sam prispio pred kapelicu. Po bengalskom običaju oprali su mi noge. Zatim se svi zajedno uputisemo iza kapelice da se pomolimo za Dulutha.

Na grobu su gorjele svjećice. Izmolili smo večernji »Pozdrav Gospin«. Među nama je bio Duluth. Onaj njegov blagi osmijeh, one sijede kose, one oči koje su gorjele ljubavlju za Isusom. Dragi Duluthe, sjeti se u lijepom nebu svoga malog sela, sjeti se svojih rođaka, koji još ne poznaju Isusa, i očinskim blagoslovom prati svoga Ferdinanda i svoja dva andela u samostanskoj školi!

Izmolili smo zajedno krunicu pred Stjepanovom kolibom baš na onome mjestu, gdje sam prije 10 godina odslužio svetu misu. Sve je tako mirno. Nekoliko minuta prema jugu veliki je nasip i s druge strane nasipa su džungle. Čuje se štetanje jelena. A po noći čuju se i tigrovi. U ovim predjelima džungle još nisu očišćene. Prošle nedjelje našli su u kanalu velikog krokodila. Mnogo je štete učinio ribarima. Bila je puna mjesečina. Desetak mladića čekalo je na nasipu. Čuli su štropotanje (baš uz gusto grmlje). Bila je plima, pa se voda u kanalu polako dizala. Odjednom se pred njima pojavi velika glava krokodila. Svi su bili šokirani, no ipak su smogli jakosti da se ne pomaknu. Vlastodržac Maity dao im je svoju pušku. Kajol je dobar lovac. A za krokodile moraš biti prvorazredni lovac, jer ga moraš pogoditi točno u oko, inače se s ostalog dijela tijela hitac oklizne i odbije kao od tvrde, neprobojne gumenе ploče. Krokodil se polako vuče kroz blato i vodu prema nasipu. Golema usta otvara i zatvara. Mora da ga privlači miris ljudskog mesa. Kajol se polako uspravi, nanišani i noćnim mirom zaori hitac. Taj krokodil bio je strah i trepet dječici i majkama, pa se mnoge dane nitko nije usudio poći prema kanalu da lovi ribu.

Najstariji brat Šonaš bio je danas dobre sreće: u malu mrežu uhvatio je nekoliko krasnih raka. A bilo je i sitnih riba. Mala Lokhi i Marija pomažu majci u kuhinji. Tu vam se uvijek vani kuha, kad je suho doba

godine. Naprave jednu rupu, sa strane naprave od blata mjesto za lonac, suhu balegu sa slamom lože i lože dok se riža i papreni torkari ne skuha. Dakako, da se ti prije skuhaš i nadimiš.

Riba se najprije dobro namaže pepelom, da je lakše možeš očistiti. Pred tobom je jedan okrugli nož nastavljen na debelom drvetu, pa tim nožem čisti ribu, reži tikve, kidaj povrće. Kad su sve te rakove očistili – malu ribu ne treba čistiti – Lokhi je sve skupa odnijela u mali ribnjak pred kuću, da sve »opere«. Kad biste samo vidjeli tu zeleno-smedu vodu, onda biste razumjeli što to znači »prati« ovdje u Bengaliji. U tom ribnjaku se svi Peru: i ljudi, i odjeća, i krave, i volovi, da o drugim životinjama i ne govorim.

Torkari tu kuhaju u maloj željeznoj zdjeli, takozvanoj »khora«. Najprije stave nekoliko kapi ulja. Mislim da sam vam jednom prije pisao o zadahu toga ulja, osobito dok se čovjek na njega ne nauči.

Iza toga ide paprika, sol i razne bengalske smjese: jedno zrno ovoaga, dva zrna onoga, suhi list ovoga stabla, kora onoga stabla. Nije ti to kao naša dalmatinska salata: malo ulja i kvasine, pa mirna Bosna ponosna. No što ćemo, nema smisla raspravljati o ukusima.

Bila je već kasna noć, kad smo sjeli na rogožinu da večeramo. Stolova oni nemaju, a ako ih i imaju, za jelo ih ne upotrebljavaju. Tanjur ili list banane s hranom uvijek je na zemlji. Ti podvij noge, ako možeš – nekim debeljkima nije to lako – operi ruke onom lijepom zeleno-smedom vodom, pomoli se i s pet prstiju desne ruke jedi. Lijevom se rukom ne dotiči ničega, jer to je znak neuljednosti u Indiji. Jedi polako, da si prste ne zagriseš! Još mi je preostalo jedno selo na pola puta u Birjangor. Zove se Bali, što znači »pješčano mjesto«. Tu živi šest obitelji. Kapelice još nemaju. Nedjeljom idu u

Birajnogor. Molili su me za jednu zavjetnu misu u njihovu selu. Puno je bolesti na sve strane. Osobito ona čudna bolest »đin-đin«. Odjednom se čovjek počne tresti, hvataju ga grčevi. Nekoliko sati treba takvom bolesniku lijevati vodu na glavu.

Bilo je dosta smrtonosnih slučajeva. No, ja sam ovdje želio imati misu i zbog petorice mališana, koji su se pripravili za prvu svetu pričest. Da stignem na vrijeme, uputio sam se oko ponoći s mojim prijateljem Batulom. Put vodi uz rijeku Ganges. Batul je junak. On bi se uhvatio u koštač i s dva tigra. No kad smo se približili mjestu spaljivanja mrtvaca, Batul kao da je htio u moj džep ući, tako se držao blizu mene. Kao da je video i duhove. Jednom je od straha preda me sjeo, kad je nekoliko šakala iznenada pretrčalo preko »šo-šana«, tj. mjesta za spaljivanje mrtvaca.

Teško je iskorijeniti stare predavade. Od djetinjstva su oni stotine i stotine puta čuli o »bhut« — duhovima, pa im je mašta još puna tih prikaza.

Nivan nas je čekao. Prvi su pjetli već budili selo. Mi smo se na rogožini malo odmorili. Oltar smo podigli u malom dvorištu. Zadnja pouka prvpričesnika i ispit. Svi su prošli, no mom imenjaku Antunu nikako nije išlo u glavu djelo skrušenja. »No, Isusu ja ću pravu istinu reći, da neću nikada više griješiti!«

I glavna je stvar: oni žele Isusa, i oni Njega vole. U svom siromaštву obukli su se u najbolje odijelo. Zaprano, no čisto. Marija međutim nije imala »sarija« — žensko indijsko odijelo — pa ga je posudila od tetke. Bilo je malo dugačko, no Isus se zbog toga nije ljunio.

Sretni su bili oni, sretan i veseo Isus, a da vam o svojoj sreći i ne govorim. Položiti Isusa u ove žive jaslice, obnavljati opet tajnu Betlehema... O sretni i blagoslovjeni svećenički staležu!

Blaženi fra Gabriele Maria Allegra

Blaženi fra Gabriele rođen je 26. prosinca 1907. u mjestu San Giovanni La Punta, na Siciliji, a za svećenika u franjevačkom redu zaređen je u 23. godini, nakon čega je otišao u misije u Kinu. Potom je jedan dio života, usto što je bio misionar u Kini, proveo i u Rimu kao profesor. Bio je poniran i snažan u vjeri, a zadatak koji je obilježio mnoge godine njegova života bio je prijevod Biblije na kineski jezik. Naime na prijevodu Svetog pisma na kineski jezik fra Gabriele Maria Allegra radio je punih dvadeset sedam godina. Cjelovit prijevod Biblije na kineski jezik izšao je iz tiska na Božić 1968. godine.

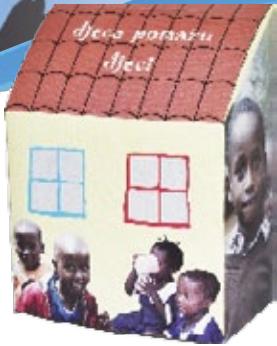
U Pekingu je osnovao biblijski zavod „Studium Biblicum Franciscanum“, a zbog ratnih zbivanja preselio se u Hong Kong, gdje je ostao sve do 26. siječnja 1976. godine, kad je preminuo na glasu svetosti. Svoj posljednji Božić proveo je s oboljelim od gube u Coloaneu.

Godine 1984. otvoren je na biskupijskoj razini u Hong Kongu proces za njegovo proglašenje blaženim. Papa Ivan Pavao II. potpisao je dekret za proglašenje blaženim, nakon što je potvrđeno čudo po blaženikovu zagovoru, a 29. rujna 2012. godine papa Benedikt XVI. proglašio ga je blaženim.

Na trgu ispred katedrale u sicilijanskom gradu Acirealeu obred proglašenja blaženim, predstavljajući svetog oca, predvodio je kardinal Angelo Amato, pročelnik Zbora za proglašenje svetih, u nazočnosti kardinala Paola Romea, nadbiskupa Palerma i kardinala Johna Tonga Hona, biskupa Hong Konga te franjevačkoga vrhovnog poglavara Joséa Rodrigueza Carballa, kao i mnoštva vjernika.

Blaženi fra Gabriele Maria Allegra bio je apostol evanđelja, propovjednik, isповједnik, duhovni pratitelj i pisac te ga nazivaju „kineski sveti Jeronim“

Vlč. Odilon Singbo

ZA MISIJE I MISIONARE:

Ivana Vidović 100 KM * Jelka Ivecić 50 KM * Ivana Mišić 20 KM * N. N. 300 KM * Andja Raguž 50 EUR * N. N. 100 KM * Pizzeria don Andjelo 20 KM * Julija Bošnjak 10 KM * Anto Jurčić 30 KM * B.&M. 100 KM * Župa sv. Franje Asiškog, Šikara 297 KM + 155 EUR * N. N. 200 KM * Iva Brković 100 KM * Ljubica Jelić 360 KM * Margita Žagarova 100 kn * Ivana Knežić 500 kn * Marija Levak Hrestak 50 kn * Župa Kotoriba 500 kn * Benediktinski samostan Rab 100 kn * Franjevački samostan, Šarengrad 100 kn * Dječji vrtci Maginja 300 kn * Dječji župni zbor Mirjam, Valpovo 600 kn * Igor Rački 100 kn + 100 kn * Ana Dinarina 100 kn * Ivica Petrinović 60 kn * Zdenka Podhraški-Relja 30 kn + 30 kn * N. N. 325 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Ivica Brada-ra 150 kn + 150 kn * Josip Barnjak 40 kn * Ivan Dabo 100 kn + 100 kn * Eleonora Škarec Pavlić 150 kn * Gordana Radošević 50 kn * Župa Navještenja BDM, Velika Gorica 16.000 kn + 40 EUR * Škola za modu i dizajn 3.000 kn * Luka Savin 400 kn * Dubravka Trgovec 50 kn + 50 kn * Ivo Marušić 100 kn + 100 kn * Ana Kelava 100 kn * Miroslav Fadić 100 kn + 100 kn * Ljiljan-a Benčak 200 kn * CK Instalacije d.o.o., Zagreb 1.500 kn * Ankica Udriljak 200 kn * Zaja Zubčić 100 kn * Goran Šipek 50 kn * Ivan Berljata 390 kn * Mirjana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Marija Jazvić 400 kn * Marija Sedlić 600 kn * Ivana Josipović 100 kn * Marija i Božo Kostešić 100 kn * Vinko Klarić 150 kn + 200 kn * Midhad Huskić 50 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Manda Bunjevac 100 kn * Ljuba Ferin 200 kn * Božidar Škarec 200 kn * Nikola Tomkić 250 kn * Sandro Jakopčević 70 kn * Danijel Krizmanić 300 kn + 300 kn * Danijel Stanković 50 EUR * N.N. 390 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn + 100 kn * Ivan Stanić 100 kn * Zrinka Martinić 60 kn * Toma Vuković 2.000 kn * Marija Martinko 70 kn * Ante Matković 50 kn * Luka Savin 400 kn * Župa Kašina 1.300 kn * Neven Blažon 1.500 kn * Kristijan Malnar 100 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Provincijalat sestara milosrdnica, Sarajevo 100 EUR * Julija Bošnjak 10 KM * Luca Anić 100 KM * Željka Vodopija 200 kn + 200 kn * Ivan Belić 100 kn * Ivica Vrdoljak 50 kn * N.N. 325 kn * Josip Kordić 100 kn * Nada Alfirev 100 kn * Darovatelji preko o. Drage Kalimbatovića 3.200 kn * Gordana Radošević 50 kn * Veronika Radić 200 kn + 200 kn * Ivan Vodopija 400 kn * Vera Čargonja 300 kn * Marina Lukač 350 kn * Blaško Kivić 200 kn * Župa Gornja Drenova 1.100 kn * Ante Sabljić 150 kn * Pero Petanjek 100 kn * Ivan Kokorić 50 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Josipa Glibota 200 kn * N.N. 390 kn * Zdravko Ruk 1.000 kn + 2.000 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn + 100 kn * Nada Alfirev 100 kn + 100 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Ivica Vrdoljak 50 kn * Suzana Petrović Gredičak 1.600 kn * Sandra Španić 200 kn * Branko Dragojević 550 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Župa Šikara 57 EUR * Djeca produženog boravka KŠC-a, Stup 33 KM * Marija Cerčić 500 kn + 500 kn * Sanja Nikčević 500 kn + 500 kn * Božica Pratnemer 50 kn * Stjepan Kozelka 50 kn * Marija Nikolić 50 kn + 50 kn * Župa Resnik 6.360 kn * Mila Žilić 300 kn * Župa Lupoglavl 2.136,93 kn * Sandro Jakopčević 70 kn * SKAC Zagreb 522,6 kn * OS Vrbovec 190 kn + 725 kn + 130 kn * Marija Tvarog 35 kn * Ivana Vukosav 250 kn + 150 kn * Dinko Rogulj 100 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Molitvena zajednica „Emanuel“, Grude 310 KM * T. K. 30 KM * Ivana Čilić 20 KM * Benedikt Pehar 300 KM * Kolektka: Mostarsko-dudanjska i Trebinjsko-mrkanska biskupija 3.200 KM + 700 EUR + 400 kn + 40 USD * Banjalučka biskupija 1.150 KM + 300 kn + 255 EUR * N.N. 325 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Biserka Zorbas 100 kn * Stjepan Harča 50 kn * Ante Sabljić 150 kn * Nikola Crnković 500 kn * N.N. 390 kn * Melita Margetić 555 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Irena Šimić 30 KM * T. K. 30 KM * Julija Bošnjak 10 KM * Nada Rupčić 50 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Jure Rupčić 600 KM * Blagoje Kordić 50 kn + 100 kn * Misija zajednica župe Prelog 5.000 kn * Župa Navještenja BDM Velička Gorica 2.000 kn * Damir Slamek 150 kn * Josip Rajčić 40 kn * Ante Sabljić 150 kn * Vesna Hećimović 200 kn * Zdenka Guč 100 kn * Ivica Pečnik 200 kn * Marinko Hudolin 200 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Ivana Lukač 100 EUR * Ivanka Doko 50 KM * Mara Jurić 140 KM * Molitvena zajednica Krv Kristove, Sarajevo 128 KM * Komping d. o. o. Vitez 100 KM * Vlč. Miro Agostini 50 EUR * Julija Bošnjak 10 KM * Anda Mihaljević 100 KM * Igor Rački 100 kn + 100 kn * Anica Keškić 148,1 kn + 148,25 kn * Marija Galić 50 kn + 50 kn * Robert Kučak 800 kn * Blagoje Kordić 50 kn * Mihail Popinjač 100 kn + 100 kn * Danica Damjanović 200 kn + 200 kn * Anda Mrelj 100 kn + 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn + 100 kn * Igor Končurat 100 kn + 100 kn * OŠ Dr. Vinka Žganca, Vratistić 100 kn * Ruža Turk 50 kn + 50 kn * Vesna Erdec 75 kn + 75 kn * Nada Vuković 50 kn + 50 kn * Josip Čović 70 kn + 70 kn * Danica Kristić 100 kn + 100 kn * Anda Svoboda 50 kn + 50 kn * Mara Šulekić 50 kn * Dario Mavrić 100 kn + 100 kn * Ivanka Boras 200 kn + 200 kn * Siniša Jurić 100 kn + 100 kn * Vjera Rukavina 30 kn + 50 kn * Dario Maradin 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Darinka Gatara 65 kn * Zrinka Čale 200 kn * Ljerka Lisika 80 kn * J. Zrno 30 kn * Ana Pavičić 50 kn * Berislav Drakulić 100 kn * Josip Župan 50 kn * Danica Humek 20 kn + 20 kn * Sandro Jakopčević 70 kn * Slavica Lukač Šagi 750 kn * Jurica Šagi 2.250 kn * Dijana Kisić 200 kn * Kata Domitrović 50 kn * Stjepan Pavlinić 1.320 kn * Dražen Buanec 500 kn * Marko Mihalić 50 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Provincijalat sestara milosrdnica, Sarajevo 200 EUR * Ljiljana Mesarov 100 kn + 100 kn * Pero Petanjek 50 kn * Sandro Jakopčević 70 kn *

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Julija Bošnjak 10 KM * Anica Lovrić 20 KM * N. N. Banja Luka 570 kn + 90 KM + 10 EUR * Maja Peraica 200 kn + 200 kn * Stane Radulović 50 kn * Lidija Petrač 70 kn * Mate Barać 20 kn * Nikola Horvat 100 kn + 100 kn * Srećko Botrić 150 kn * Dario Časar 150 kn * Mirna Noethig 100 kn * Viktorija Vičić 100 kn + 100 kn * Ruža Stepinac 800 kn * Ante Sabljić 150 kn * Božo Lončar 50 kn * Ivka Nedić 50 kn * Đurđica Jagarinec 50 kn + 50 kn * Marija Vuković 100 kn + 200 kn * Kristinka Oslovcan 50 kn * Lidija Petrač 70 kn * Blaško Kivić 200 kn * Igor Rački 100 kn + 100 kn * Kata Sabelja 100 kn * Ana Raos 400 kn * D. Delić 120 kn * Marija Daniela Krnić 1.000 kn * Kata Sabe-lja 100 kn * Mladen Crnković 100 kn + 100 kn * Milan Ivanović 100 kn * Melita Crnković 500 kn * N.N. 390 kn * Melita Pavlinišić 367,95 kn * Mate Barać 20 kn * Stipe Čizmić 50 kn * Antal Balog 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJI:

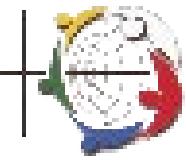
Borislava Kamšegovska-Šarić 10 KM * Ivan Šarić 20 KM * Župa Rašeljke 650 EUR * Mila i Pavo Šaravanja 100 KM * Julija Bošnjak 10 KM * Ivica Grubeša 200 kn * Robert Skejic 150 kn * Anamarija Sakmardi 50 kn * Marija Miloš 20 kn * Dunja Osobjan Marinović 20 kn * Ivo-Dino Hrga 50 kn + 50 kn * Pamela Banovac 50 kn + 50 kn * Ante Karačić 15 kn + 15 kn * Veronika Škegro 50 kn + 50 kn * Anita Mikec 100 kn + 100 kn * Ivo Hrga 50 kn + 50 kn * Ruža Tokić 200 kn + 200 kn * Lucija Miloš 50 kn * Marijana Vilić 50 kn + 50 kn * Martina Oravec 120 kn + 120 kn * Tihana Martinović 20 kn + 20 kn * Žrinka Kelava 50 kn + 50 kn * Ana Pavković 50 kn + 50 kn * Silvija Ljubojević 100 kn + 10 kn * A. Rimac 100 kn + 100 kn * Ljiljana Kovač Pleše 25 kn + 25 kn * Josip Spajić 50 kn + 50 kn * Majda Uremović 100 kn + 100 kn * Eva Damjanović 100 kn + 100 kn * Marija Zečić 50 kn + 50 kn * Lucija Glasnović 100 kn * Snježana Antunović 50 kn + 50 kn * Mirna Ivanić 10 kn + 10 kn * Mira Bakula 50 EUR * Marina Spajić Brekalo 50 kn + 50 kn * Marija Renić 30 kn * Tatjana Tolj 30 kn * Snježana Mikec 100 kn * Anja Zorić 100 kn * Melita Pandža 750 kn * Sara Tenšek 20 kn * Martina Pavelić Kačarik 30 kn *

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Julija Bošnjak 10 KM * Iva Miličević 200 kn + 200 kn * Ruža Doknjaš 30 kn + 30 kn * Kristina Jurković 200 kn + 200 kn * Dubravka Pavišić 50 kn * Ljiljana Lukač 100 kn + 100 kn * Apriori d.o.o. 500 kn * Ana Mrgan 100 kn * Vikica Šalić 300 kn * Dubravka Pavišić 50 kn * Slavica Bilandžić 100 kn + 100 kn * Matija Knežević 20 EUR * Lidija Bešker 745 kn * Učenici NKG, Zagreb 11.000 kn * OŠ Ljubljana 2902,2 kn * Marija Horvat 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 40 KM * Molitvena zajednica

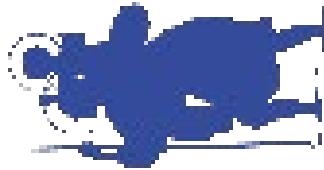
Nedjelja sv. Kristofora

21. srpnja 2019.

AKCIJA MIVA

misija vozila

Pozivamo našim misionarima i kupnji projekti potrebnih vozila kako bi mogli spasiti živote i vratiti zdravje bolesnim, siromasnima i neogučiti učenje školi, dečići du vjećike koji ih željno čekaju, djevčici potrebni materijal za školiju crkvu, školu i bolnicu.

*Moj dar slavi Boga za sve
prijeđene kilometre!*

Kako vjećnice u FRAZ-u
potrošnih molačkih dijela je BH
Kapital 50,7 320 milijuna
kuna - pre 42,5 miliona kuna
potrošnje u srednjem periodu
svakog meseca.

